

Сливенъ и неговото бѣдѣще.

Градоветѣ, споредъ главното занятие на жителитѣ си, биватъ: търговски, индустриални, занаятчийски и курортни. Единъ и сѣщи градъ не може да крие въ еднаква степенъ качества и преимущества на търговски и индустриаленъ градъ; винаги едно отъ тия качества наддѣлява, затова тѣ биватъ: търговски, индустриални, а трети—курортни. Градоветѣ по желание не могатъ да ставатъ търговски или индустриални—за всѣки видъ трѣбва да има специфични условия. Търговскитѣ градове сѣ разположени край важни ж. п. възли, море или по брѣговетѣ на голѣми рѣки съ внушителенъ задъ себе си хинтерландъ. За вирението пъкъ на индустрия се искатъ: мини, водни сили, капитали и предприемчиво население. Курортенъ може да бѣде всѣки, известенъ съ хубава околностъ, лѣковити води и въздухъ,—съ удобства за живѣене градъ.

При насаждане култура въ една страна, винаги населението въ добиване на препитание следва своя естественъ пѣтъ. Въ мрачните деспотични врѣмена, при каквито сѣ вегетирали българитѣ подъ турцитѣ, населението ни е живѣло усамотено изъ балканскитѣ усои, далечъ не спохождано отъ еничери, кърджалии и даалии, царски друмища. Съ Хатишерифа и Хатихумаюна се даде малко свобода на търговия и животъ, затова следъ Кримската война то почна да напуска осамотението си, разтвори кесия и даде полетъ на трудъ и предприемчивостъ. Това се особно силно почувствува следъ освобождението, когато много наши планинци напуснаха балканскитѣ урви и усои и заселиха равна Добруджа и Дунавскитѣ ни градове.

Съ стабилизиране политическото положение и направа на модерни пристанища на Черно-море, прилива отъ населението ни се отправи къмъ пристанищата Варна и Бургазъ. Съ врѣме, при развитието на ж. п. мрежа, настѣпи благосѣстояние и се явиха модерни нужди у народа; прилива се преобърна въ отливъ: